

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Ocsák József ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Olasz Balázs Ügyvédi Iroda által képviselt, a beavatkozó által támogatott, a végelszámoló által meghatalmazott dr. Tóth Gábor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen hibás teljesítés megállapítása és járulékai iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. május 17. napján kelt G.20.315/2009/27. sorszám alatti ítéletével szemben a felperes által 28. szám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, egyben kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 13.777.500. (Tizenhárommillió - hétszázhetvenhétezer - ötszáz) Ft tőkét, valamint 13.765.000. (Tizenhárommillió - hétszázhatvanötezer) Ft tőke után 2003. november 1. napjától, míg 12.500. (Tizenkettőezer-ötszáz) Ft tőke után 2004. március 26. napjától a kifizetés napjáig járó, minden naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat +7%-os mértékű késedelmi kamatát;

továbbá 1.488.925. (Egymillió - négyszáznyolcvannyolcezer - kilencszázhuszonöt) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül adja ki az alperesnek a ... forgalmi rendszámú ... típusú ... alvázszámú, ... motorszámú gépjárművet.

Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését mellőzi.

Ezt meghaladóan - egyéb fellebbezett részében - az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg 1.660.000. (Egymillió - hatszázhatvanezer) Ft, míg a felperest, hogy 140.000. (Egyszáznegyvenezer) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi a beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 140.000. (Egyszáznegyvenezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes jogelődjének szervezeti képviselője 2001. szeptember 14. napján rendelte meg a gépjármű kereskedő alperestől a ... típusú személygépkocsit 13.730.000.Ft vételárért. A gépjárműre a felperes - mint lízingbevevő - és a perben nem álló "A" Rt. - mint lízingbeadó - között 2001. november 13. napján pénzügyi lízingszerződés jött létre, melyben a gépjármű bruttó vételárát 13.765.000.Ft-ban, a lízing futamidejét a 2004. november 1. napjától terjedő 36 hónapban, az első lízingdíjat 2.753.000.Ft-ban és az induló éves ügyleti kamatlábat 12,88%-ban határozták meg. A lízingbeadó az alperestől a 2001. november 14. napján kibocsátott számla alapján - írásba foglalt szerződés nélkül - vásárolta meg a felperesnek lízingbe adott gépjárművet 13.765.000.Ft vételárért. A lízingszerződés mellékletét képező Általános szerződési feltételek (ÁSZF.) 7/2. pontjában a lízingbeadó „a szállítóval létrejött adásvételi szerződésben számára biztosított kellékszavatossági és jótállási jogait - kezesi felelőssége kifejezett kizárása mellett - a lízingbevevőre" engedményezte, egyben felhatalmazta a felperest ezen jogok közvetlenül az alperessel szemben történő érvényesítésére. Az ÁSZF. 8. pontjában a lízingszerződést megkötő felek megállapodtak, hogy a lízingbeadó a felperesnek lízingbe adott gépjárműre vagyonszavatossági (Casco) szerződést köt, melynek díját a felperes a lízingbe adónak megfizeti.

A felperes által 2001. november 27. napján átvett gépjármű az átvételt követő három hónapon belül meghibásodott, majd pedig ismételt meghibásodások jelentkeztek, melyeket az alperes javított. A hibákat a gépjármű műszerfalán lévő „check engine" (CE) ellenőrző lámpa felgyulladás jelezte. Az alperes 2003. március 21. napján a gépjárműben katalizátort és stabilizátort cserélt. 2003. augusztusában a gépkocsi hajtóműve az autópályán leállt, melyet követően 2003. szeptember 5. napján az alperes fűzött motort, hengerfejet és 2 darab vezérlőtengelyt cserélt. 2003. október 30-án - a CE-lámpa előzetes jelzését követően - a gépjármű **Helység 1-ben** kigyulladt, azt a tűzoltóság oltotta el. 2003. november 3-án a felperes az alperestől a sorozatos meghibásodások miatt kérte a gépjármű kicserélését. Ezután a beavatkozó az üzemanyagtartályt, illetve tartozékait cserélte a gépkocsiban, továbbá a gyújtáspanelt és három darab gyújtógyertyát. A javításokat követően a felperes 2004. január 26. napján vette át a gépkocsit. 2004. március 3-án a CE lámpa ismételten hibát jelzett, melyre a felperes levélben közölte az alperessel, hogy a gépjárművet az alperesnek visszaadja. A 2004. március 6. napján kelt, az alpereshez címzett levelében a felperes a gépjármű adásvételi szerződéstől, valamint a lízingszerződéstől elállt. A felperes valamennyi lízingdíj kifizetésével 2006. október 12. a gépjármű tulajdonjogát megszerezte.

A felperes megismételt eljárás során fenntartott keresetében 15.393.023.Ft tőke és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest kellékszavatosság (Ptk.306.§. (3) bekezdés) és hibás teljesítéssel okozott kár (Ptk.310.§.) jogcímén. Az alperes hibás teljesítése és a gépjármű sorozatos meghibásodása, jelenleg is fennálló hibája miatti jogszerű elállására (Ptk.306.§. (3) bekezdés) figyelemmel a szerződéskötés előtti állapot helyreállítását és az alperest a kifizetett 15.034.841.Ft lízingdíj megfizetésére kötelezését kérte. Hibás teljesítéssel okozott kár jogcímén (Ptk.310.§.) 268.524.Ft Casco biztosítási díj és 74.658.Ft kötelező felelősségbiztosítási díj megfizetését igényelte, míg 15.000.Ft-ot az egyik meghibásodás utáni szállítási költség miatt. Érvelése szerint a gépjármű sorozatos meghibásodásait az eladó alperes többször eredménytelenül javította, a javítások hosszú idejűek voltak, ezek alatt a felperes a gépkocsit nem tudta használni, a hiba oka jelenleg is fennáll, mivel a CE-lámpa hibát jelez. Ezért bizalma az alperesben, illetve az általa szolgáltatott gépjárműben megrendült és a teljesítéshez fűződő érdeke megszűnt. A lízingbeadó a lízingszerződés általános szerződési feltételeiben a szavatossági- és jótállási jogait a felperesre engedményezte, az ÁSZF. nem tartalmaz olyan kikötést, hogy az elálláshoz a lízingbeadó közreműködése lenne szükséges.

Az alperes *ellenkérelmében* - 12.500.Ft szállítási költség elismerésén túl - a kereset elutasítását indítványozta. Arra hivatkozott, hogy a felperessel nem áll közvetlen jogviszonyban és csak tévedésből fogadta be a gépjárművet javításra. Hivatkozott arra is, hogy írásbeli szerződés nem jött létre közte, illetve a lízingbeadó között, így az nem tartalmaz engedményezhető szavatossági - és jótállási jogokra vonatkozó kikötést. Ezzel együtt arra is hivatkozott, hogy a lízingbeadóval megkötött adásvételi szerződés a jogszabálytól eltérően tartalmazta a szavatossági - és jótállási jogokat. Rámutatott, hogy a felperesi elállás közlésekor a lízingelt eszköz még a lízingbeadó tulajdona volt, így a felperes - törzskönyv hiányában - nem rendelkezhetett a gépjárművel, ezért az eredeti állapot helyreállítását sem igényelhetette. Kifejtette: 2004. március 6. napján a felperes nem a lízingbeadó és az alperes közötti adásvételi szerződéstől állt el, mivel úgy vélte, hogy az adásvételi szerződés (és a lízingszerződés is) a felperes és az alperes között jött létre.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárás során hozott *ítéletével* a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest az alperes és a beavatkozó javára perköltség fizetésére. Határozata indokolásában elsődlegesen kifejtette, hogy a kereseti kérelemhez kötöttség elve (Pp.3.§. (2) bekezdés) alapján olyan jogcímen nem bírálható el a felperes keresete, amelynek mellőzését kifejezetten kéri. (BDT 2007/1543.) A felperes a megismételt elsőfokú eljárás során a keresetét kizárólag hibás teljesítés miatti elállás és hibás teljesítéssel okozott kár jogcímén kérte elbírálni, ezért nem volt vizsgálható, hogy az alperes felelőssége szerződésen kívül okozott kár (Ptk.339.§. (1) bekezdés) jogcímén teljesíthető-e. Ez utóbbi jogcímen az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes azért sem marasztalható, mert a felperes a vele közvetlenül jogviszonyban álló "A" Zrt. lízingbeadót nem vonta perbe, így a szerződéses partner kártérítési felelőssége sem volt vizsgálható. Ez utóbbi pedig előfeltétele a szerződésen kívül okozott kár jogcímén történő igényérvényesítésnek.

Ezt követően az elsőfokú bíróság arra az eljárásjogi meggyőződésre jutott, hogy a konkrét esetben a felperesnek a vele közvetlen jogviszonyban álló alperessel szemben nem volt keresetösségi joga a hibás teljesítésből eredő igényei érvényesítésére. Szerződéses jogviszony hiányában a felperes ezen igényeit csak akkor érvényesíthette volna a gépjárművet eladó alperessel szemben, ha a szavatossági - és jótállási jogokat a lízingbeadó reá engedményezi. Tekintve, hogy a lízingszerződés általános szerződési feltételei a lízingbeadó részére az adásvételi szerződésben biztosított szavatossági és jótállási jogok engedményezéséről rendelkezett; viszont a lízingcég és az alperes között létrejött szerződés ilyen jogokat nem tartalmazott, a felperes engedményezés útján ezeket a jogokat nem szerezhette meg. A megyei bíróság a lízingszerződés említett kikötését a Ptk.207.§. (4) bekezdése (helyesen: a szerződés megkötésekor hatályos 207.§. (3) bekezdése) alapján úgy értelmezte, hogy azt a „Ptk-ban szabályozott szavatossági jogokra” kiterjesztően nem lehet értelmezni. Elfogadta így a bíróság az alperes azon védekezését, hogy a felperes az elállás közlésekor annak jogkövetkezményei teljesítésére önállóan nem lehetett képes, mert a lízingelt gépjármű még a lízingbeadó tulajdonát képezte. Emiatt a felperes „nem állhatott el és nem is állhat el” az adásvételi szerződéstől, mert erre csak a perben nem álló lízingbeadó volt jogosult.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes terjesztett elő *fellebbezést* annak megváltoztatása és a módosított keresetének való helyt adás iránt. Fellebbezésében az elsőfokú ítéletet törvénysértőnek és megalapozatlannak azért tartotta, mert az ítélet indokolásában található egymással is ellentétes és ellentmondó megállapításokból téves következtetéseket vont le, figyelmen kívül hagyva a korábbi hatályon kívül helyező végzés iránymutatását is. Azzal érvelt, hogy az alperes és a lízingbeadó között létrejött adásvételi szerződés a kellékszavatossági jogokra nézve semmiféle külön kikötést nem tartalmazott, így azokra és a jogok érvényesítésére a Ptk. adásvételi szerződés megkötésekor hatályos 305-311.§-ait kell alkalmazni. Ezeket a hibás teljesítésből eredő jogosultságokat a lízingbeadó a felperesre engedményezte, így a felperes jogszerűen gyakorolta a hibás teljesítés miatti elállási jogát az alperessel szemben. Kérte figyelembe venni, hogy az alperes a megelőző fellebbezési eljárásig maga is úgy „viselkedett”, hogy nem tette vitássá a felperes jogosultságát a hibás teljesítésből eredő igények érvényesítésére. Az ezzel ellentétes megyei bírósági ítélet és annak indokolása téves. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Pfv.VII.21.289/2006/5. szám alatt hozott határozatára, melyben a felsőbíróság azonos tényállás mellett nem tartotta aggályosnak a lízingbevevő igényérvényesítését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását kérte. Az elsőfokú eljárásban előadott védekezéséből a másodfokú eljárásban is fenntartotta, hogy a felperes - valójában - az elállási jogát nem az eladó alperes és a perben nem álló lízingbeadó között létrejött adásvételi szerződés tekintetében gyakorolta, mivel az elálláskor abban a feltevésben volt, hogy saját maga a gépjármű vevője.

A fellebbezés - az alábbiak szerint - nagyjából alapos.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezési eljárásban is irányadó tényállásból alapvetően téves jogkövetkeztetésre jutva ítélte meg úgy, hogy a lízingbevevő felperesnek a konkrét esetben hiányzott a keresetösségi joga a gépjárművet eladó alperessel szemben a hibás teljesítésből eredő igényei érvényesítésére.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes a perbeli gépjármű birtokába kettős jogviszony eredményeként jutott; egyrészt a gépjármű kereskedő alperes és a perben nem álló lízingbeadó közötti adásvételi szerződés; másrészt a lízingbeadó és a felperes lízingbevevő közötti pénzügyi lízingszerződés útján. A jogviszonyok kettőssége alapján helyesen állapította meg azt is, hogy a lízingbevevő felperes - függetlenül a gépjármű alperes telephelyén való kiválasztásától és átvételétől - a lízingelt gépjármű birtokát a lízingbeadóval kötött lízingszerződés teljesítése eredményeként szerezte meg, tehát: közvetlenül szerződéses jogviszonyba csak a lízingbeadóval került. (Így pl.: BDT 2006/1488.) Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra a bírósági gyakorlatra is, hogy a pénzügyi lízingszerződéshez kapcsolódóan kötött adásvételi szerződés esetén a jogviszonyok csak annyiban válnak háromoldalúvá, amennyiben az átruházott jogok illetőleg kötelezettségek tekintetében a szerződő felek alanyai lesznek a szerződésnek. (EBH 2003/869.) Ugyanakkor a konkrét perbeli esetre a megyei bíróság az említett elvi határozatban foglaltakat nem alkalmazta, és tévesen értékelte úgy a megismételt eljárás során a lízingbeadótól beszerzett iratokat (az 5.szám alatti pénzügyi lízingszerződés, és a korabeli általános szerződési feltételek), hogy a lízingbevevő felperes a pénzügyi lízingszerződés megkötésével nem szerezte meg (a lízingbeadó és kereskedő alperes között létrejött) adásvételi szerződés alapján a vevőt megillető, hibás teljesítésből eredő szavatossági - és jótállási jogokat.

A megyei bíróság az ítéletében részletesen idézett (7. oldal) elvi határozat valóságos tartalmát figyelmen kívül hagyva, nem volt arra tekintettel, hogy a perbeli esetben is a lízingbeadó csak a lízingszerződés megkötése érdekében vásárolta meg a felperes által megszerezni kívánt gépjárművet a felperes által megjelölt eladótól, az alperestől. A pénzügyi lízingszerződés mellékletét képező ÁSZF.7.2. pontjában pedig a lízingbeadó a felperesre engedményezte (Ptk.328.§.(1) bekezdés) az alperessel létrejött adásvételi szerződésben számára biztosított „kellékszavatossági és jótállási jogait”. Az engedményezés korlátozást, így a hibás teljesítés miatti elállási jog átruházásának kizárását nem tartalmazta. Ezért az engedményezett szavatossági - és jótállási jogok tekintetében a jogviszony valójában háromoldalúvá vált.

A dologszolgáltatás hibás teljesítésének jogkövetkezménye háromszintű: egyrészt a jótállás (Ptk.248.§.), másrészt a kellékszavatosság (Ptk.305.§.), harmadrészt pedig a hibás teljesítéssel okozott kár megtérítése iránti igény. (Ptk.310.§.) Mindhárom jogkövetkezményben azonos, hogy jogszabályon, mégpedig a Polgári Törvénykönyvön alapul. Kétségtelen: a jogszabályon túl további szavatossági - és jótállási jogok szerződésben is vállalhatóak.

A konkrét esetben a lízingbeadó és az alperes között írásbeli adásvételi szerződés nem jött létre, azonban az alperes által a lízingbeadónak 2001. november 14. napján kibocsátott számla az adásvételi szerződés minden lényeges tartalmi elemét (Ptk.36.§.(1) bekezdés) tartalmazta. Az viszont közömbös, hogy ez az - alakszerűségi kellékekhez nem kötött - adásvételi szerződés a hibás teljesítésből eredő, így szavatossági jogokat kifejezetten tartalmazott-e, avagy sem. Az említettek szerint ugyanis a hibás teljesítés miatti helytállási kötelezettség a törvényen alapul. Ezért nyilvánvalóan téves, az anyagi jogi jogszabályok teljes félreértésén alapul, hogy a törvényen alapuló jogosultság ne lenne engedményezhető.

A konkrét esetben a szavatossági jogok engedményezése megtörtént, így a felperes - azon belül - engedményesként élhetett a Ptk.306.§.(3) bekezdése szerinti elállás jogával. Az pedig közömbös, hogy a lízingbeadó "A" Zrt. a lízingbevevő szavatossági jogai érvényesítése iránt indított eljárásban nem állt perben, mivel a lízingbevevő felperes - az engedményezett szavatossági jogok tekintetében - a helyébe lépett. (Ptk.329.§.(1) bekezdés)

Az kétségtelen, hogy a lízingszerződés fenntartása mellett a hibás teljesítés miatti szerződésszegés jogkövetkezményei maradéktalanul nem vonhatóak le, ezért a lízingbevevő elállási jogának gyakorlása maga után vonhatja a lízingszerződés megszűnését is. (Így: BDT 2000/V.szám - A lízingszerződések jogalkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről, 34.oldal) A konkrét esetben viszont ennek azért nem volt jelentősége, mert a megyei bíróság ítélete meghozatalakor a lízingszerződés már régen (2006. október 12. napján) megszűnt a lízingdíjak kifizetésével és a felperes a gépjármű tulajdonjogát megszerezte. Nem volt jelentősége a fellebbezési ellenkérelemben felhozott annak a ténynek sem, hogy a felperes a 2004. március 6. napján kelt, alpereshez címzett levelében milyen megjelölt jogviszonytól állt el. Jognyilatkozatának tartalmából ugyanis kétségtelenül megállapítható volt, hogy a gépjármű sorozatos meghibásodása miatt az adásvételi szerződéstől állt el.

Végül az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben a felperes - a lízingszerződéstől függetlenül - attól sem volt elzárva, hogy a hibás terméket értékesítő eladóval szemben annak jogellenes károkozó magatartása miatt szerződésen kívül kártérítés címén (Ptk.339.§.(1) bekezdés) közvetlenül igényt érvényesítsen. (Így: BH 2003./235., Civilisztikai Kollégiumvezetők Tanácskozása - BH 2004/VI.szám) Ebben az esetben a szerződésen kívüli kártérítési igény nem a szerződés hibás teljesítésén (Ptk.310.§.) alapul, hanem azon, hogy a kereskedő olyan műszakilag hibás terméket forgalmazott, amelynek fogyatékosága miatt, azzal okozati összefüggésben a károsultat - a szerződéstől függetlenül - vagyoni hátrány ért. (BH 1986/501., BH 1986/512.) Az ilyen szerződésen kívüli kártérítési igény érvényesítését - értelemszerűen - nem kell megelőznie a közvetlen szerződéses partner (jelen esetben: a lízingbeadó) elleni eredménytelen perlésnek. Az említett saját jogú (és nem az engedményezés folytán az engedményező lízingbeadótól származtatott) igény esetében ugyanis a közvetlen károkozó nem a lízingbeadó, hanem a kereskedő alperes.

A kereset és a fellebbezés ezért alapos arra nézve, hogy a felperes az adásvételi szerződés megkötésekor hatályos Ptk.306.§.(3) bekezdése alapján az elállás jogát jogszerűen gyakorolta, mivel az átruházott nagy értékű gépjármű sorozatos javításai ellenére a meghibásodások rendszeresen jelentkeztek, a hiba (és: a hibát közlő hibajelzés) változatlanul

fennáll, így beállt az érdekmúláshoz szükséges „küszöbérték”. Az elsőfokú eljárás során kirendelt igazságügyi gépjárműszakértők ("B" és "C") szakvéleményeik (Pk.50.583/2004/10., G.40.111/2004/14., 49., 71.) egyezők a tekintetben, hogy a gépjármű gyártási eredetű motorüzemi hibában szenved, a hiba oka nem határozható meg, a hibajelzések (a CE lámpa felgyulladásával) változatlanul jelentkeznek, az alperes a javítások ellenére a tényleges hibát nem tudta megállapítani, így a gépjármű a rendeltetésszerű használatra nem alkalmas. A szakvélemények alapján megállapítható, hogy önmagában kellékhibának (Ptk.305.§.(1) - (2) bekezdés) minősül az, ha az átruházott gépjármű számítógépes ellenőrzési rendszere a többszöri javítás ellenére folyamatos hibajelzéseket küld a használónak. A bíróság által kirendelt szakértők véleményét érdemben nem cáfolta a beavatkozó által megbízott "D" igazságügyi műszaki szakértő szakvéleménye (G.40.111/2004/39.), mely csupán a 2000.október 30-án bekövetkezett tüzeset okát vizsgálta.

Így nem csupán maga a hibajelzés alperes által fel nem tárt kiváltó oka a hibás teljesítés, hanem az is, hogy a hibajelzések az üzemben- tartás alatt folyamatosan, a többszöri javítás ellenére is jelentkeznek. Mindez a gépkocsit a rendeltetésszerű használatra alkalmatlanná tette, sérült a felperes gépjárműve folyamatos használatához fűződő érdeke, az érdekmúláshoz szükséges küszöbérték beállt. (Legfelsőbb Bíróság Pfv.VII.21.313/2006/6., BDT 2006/6., BDT 2005/47., BH 2009/83.)

A felperes jogszerű elállása az adásvételi szerződést felbontotta (Ptk.320.§.(1) bekezdés), a szerződés felbontásának következménye pedig a szerződéskötés előtti helyzet visszaállításának kötelezettsége. (Ptk.319.§.(3) bekezdés)

A felperes módosított keresetében - az eredeti állapot helyreállítása következményeként - egyrészt a lízingbeadónak kifizetett teljes lízingdíj, 15.034.841,- forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Azonban a pénzügyi lízingszerződés esetén a lízingdíj nem csupán a lízingbevevő használatába adott eszköz vételárát, hanem a lízingtárgy használati díját is tartalmazza (BDT 2000/199., BDT 2000/204.), valamint a változó összegű ügyleti kamatot, amely a lízingbeadó által megelőlegezett vételár használati díja. (Ptk.232.§.(1) bekezdés) (Így pl.: Győri Ítéltábla Gf.II.20.362/2008/9., Gf.II.20.492/2008/29.) Az sem maradhat figyelmen kívül, hogy a perbeli esetben a felperes deviza (svájci frank) indexálású pénzügyi lízingszerződést kötött a lízingbeadóval, azaz a lízingrészek összege a magyar forint svájci frankhoz viszonyított árfolyamához is kötött volt. A lízingdíj említett elemei közül a lízingtárgy használati díja, az ügyleti kamatfizetési kötelezettség, valamint az árfolyamnyereség (veszteség) független az alperessel megkötött adásvételi szerződéstől, illetve annak hibás teljesítésétől. A lízingdíj ezen elemei a felperes és a lízingbeadó között létrejött pénzügyi lízingszerződésen alapulnak, így az adásvételi szerződés felbontása esetén nem minősülnek visszajáró ellenszolgáltatásnak. Ez az ellenszolgáltatás csak az adásvételi szerződésben kikötött vételár, amely nem vitásan - a 15.034.841,- forint teljes lízingdíjjal szemben - csak 13.765.000,- forint volt.

A felperes az elállás következtében hibás teljesítéssel okozott kár jogcímén (Ptk.310.§.) 268.524,- forint casco- és 74.658,- forint kötelező felelősségbiztosítási díj alperes általi megfizetését kérte. Ezek körében abból kell kiindulni, hogy az említett biztosítási

szerződések rendeltetése a gépjármű üzemben tartója vagyoni érdekeinek védelme a saját maga által elszenvedett (casco) illetve a másoknak okozott (kgfb) károk esetére. A casco-szerződést nem az adásvételi szerződés, hanem a pénzügyi lízingszerződés rendelkezése (ÁSZF 8.pont) alapján kötötte meg a felperes a lízingszerződésből eredő lízingbeadói követelések biztosítékeként. A kötelező felelősségbiztosítási szerződés megkötése pedig jogszabályon alapul, anélkül a gépjármű a közlekedésben nem vehet részt. A kifizetett biztosítási díjakért a felperes ellenszolgáltatásban (a biztosító helytállási kötelezettsége vállalásában) részesült. Ezért az alperes hibás teljesítése, valamint a felperes elállása illetve a díjak kifizetése között nincs ok-okozati összefüggés, melynek hiányában ezek összegét a felperes hibás teljesítéssel okozott kár jogcímén (Ptk.310.§.) nem érvényesíthetik.

A felperes módosított keresetében a fentieken túl igényelt 15.000,- forint szállítási költségből az alperes 12.500,- forint jogalapját és összegét elismerte (24.tjk.7.oldal), amely azonos a G.40.111/2004/F/13. szám alatt elfekvő 2004. március 17. napján kelt számlában megjelölt összeggel. Ezért ezt a költséget a Ptk.310.§-a alapján a felperes alappal igényelte az alperestől.

Ezekre figyelemmel az ítéltábla a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva kötelezte az alperest 13.777.500,- forint tőke, valamint 13.765.000,- forint tőke után 2003. november 1. napjától - míg 12.500,- forint tőke után 2004. március 26. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére; míg ezt meghaladóan - 343.182,- forint biztosítási díj és járulékaik erejéig - a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte továbbá a felperest - a szerződéskötés előtti helyzet helyreállítása következtében - a ...frsz-ú ... típusú gépjármű alperes részére kiadására.

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán mellőzte a megyei bíróság ítélete perköltségre vonatkozó rendelkezését. A felperes eredeti keresetéhez (19.384.316,- forint) viszonyítva 71 %-os arányban, 13.777.500,- forint erejéig lett pernyertes. Ebben az arányban igényelheti a Pp.78.§.(1) bekezdése, 81.§.(1) bekezdése alapján az elsőfokú eljárásban felmerült költségei megtérítését. A felperesnek az előzetes bizonyítási eljárás költségeként, tanúdíjként, illetve szakértői díjként 194.062,- forint, lerótt kereseti illetékként 900.000,- forint, a korábbi másodfokú eljárás költségeként 180.000,- forint költsége merült fel. Az alperesnek tanúdíj, illetve szakértői díj címén 110.978,- forint, a megelőző másodfokú eljárás költségeként 150.000,- forint költsége merült fel az elsőfokú eljárásban. A felek jogi képviselőivel az elsőfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjat az ítéltábla a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet (R) 3.§.(2), (6) bekezdései alapján az áfával növelt 976.250,- - 976.250,- forintban határozta meg. A felperes a teljes 2.250.312,- forint elsőfokú perköltségéből annak 71 %-át, azaz 1.597.721,- forintot; míg az alperes a teljes 1.237.228,- forint elsőfokú perköltségéből annak 29 %-át, azaz 358.796,- forintot igényelhet megtéríteni. Ezen összegek egybeszámításával az alperes a felperesnek 1.238.925,- forint elsőfokú perköltséget köteles megfizetni.

A másodfokú eljárás tárgyának értéke 15.034.841,- forint volt, ehhez képest a felperes 92 %-os arányban lett pernyertes. A felperes jelen eljárásbeli fellebbezésén személyes

illetékfeljegyzési joga folytán az illetéket nem róta le, 900.000,- forint fellebbezési illeték feljegyzésre került. Ugyanígy a megelőző fellebbezési eljárásban az alperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán a 900.000,- forint fellebbezési illeték feljegyzésre került. Az együttesen 1.800.000,- forint fellebbezési illetékből az említett másodfokú pernyertességi aránynak megfelelően a Pp.78.§.(1) bekezdése és az Itv.59.§.(1) bekezdése alapján a felperes 140.000,- forintot, míg az alperes 1.660.000,- forintot köteles viselni.

A felperes másodfokú eljárásbeli jogi képvisletével felmerült ügyvédi munkadíjat az ítélet tábla a R.3.§.(2), (5) - (6) bekezdései alapján az áfával növelt 281.875,- forintban határozta meg, melynek 92 %-át, azaz 250.000,- forintot igényelhet az alperestől. Így első és másodfokú perköltségként összesen 1.488.925,- forintot.

Győr, 2011. évi február hó 2. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: